

Kænge eller en Sidebygning til sin Eiendom vel kommer til at statte deraf, men saaledes, at han isorveien ganske bestemt veed, hvormeget det vil blive.

Den ærebe sidste Talers Bemærkning kan jeg altsaa kun erkjende baade i og for sig rigtig og berettiget paa det Sted af Diskussionen, hvor den fremkom, forsaavidt den angaaer Klassifikationen. I denne Anledning skal jeg nu erindre, at den nye Skat træder iblandt Andet istedetfor den gamle Grundtaxt, og ved dennes Fastsettelse har Beliggenheden ganske vist været et overveiende Moment. Skjøndt jeg derfor, som jeg ikke lægger mindste Vægt paa, vilde finde hele Tankegangen korrektest, dersom man kunde sige, at Grund er Grund ligesaa vel i Kjøbstaden som paa ethvert andet Sted i Landet, at det er ligegyldigt, om et Stykke Land er bebygget med et stort pragtfuldt Slot, eller kun anvendes til Græsning for nogle Faar, om det ligger ved et Udsikningssted eller, som det vel i Fremtiden vil være helst, ved en Jernbanestation, eller om det ligger saaledes, at Kommunikationsmidlernes Vanskelighed gjør det besværligt at faae Produkterne derfra bragte til Markedet, — skjøndt jeg, som sagt, fra et reent logisk Standpunkt vilde finde det meest tiltalende at opretholde denne Betragtningssmaade ogsaa med Hensyn til Kjøbstæderne, saa maa det paa den anden Side bemærkes, at ligesom i de gamle Grundtaxter er ogsaa i alle de nyere Grundtaxter, der i den sidste Tid efter at være reviderede paa Foranledning af Indvrigsministeriet ere satte i Kraft med dets Approbation, Beliggenheden et saa vigtigt Moment med Hensyn til Eiendommenes Skattepligt, at jeg ikke drister mig til aldeles at bortskjyde det. Nu er der reist det Spørgsmaal, om ikke dette Moment, hvori der er en Tilslutning til de nu bestaaende Forhold, til hvilke der jo hørtages et sfaansomt Hensyn, hellere bør gjøres gjældende med Hensyn til Bygningerne end med Hensyn til Grunden. Dette er det nye Spørgsmaal, der er reist, men at det nævnte Moment ikke aldeles kan lades ude af Betragtningen, derom troer jeg ikke, der er deelte Meininger. Om dette nye Spørgsmaal har jeg udtalt mig med meget Forbehold, og jeg anta-

ger efter de Ytringer, der ere faldne fra Udvalget, at det vil blive Gjenstand for Overveelse i Udvalget, hvortil jeg da tilbyder min Medvirking. Kun maa det være mig tilladt at gjøre den praktiske Bemærkning, at efter de faldne Ytringer vil det uden Tvivl være rigtigt at vedtage Lovforslaget, som det foreligger, under den Forudsætning, at det saa kan forandres til tredie Behandling, thi dette Spørgsmaal har Indflydelse paa andre Bestemmelser, som ikke ere indbefattede under Endringen. En af disse har den ærebe Forslagsstiller selv berørt, idet han har bemærket, at Spørgsmaalet om Haver i Byerne taber sin praktiske Betydning, naar man gjør Beliggenhedshensynet gjældende paa Bygningerne istedetfor paa Grundene. Iøvrigt skal jeg ikke gaae dybere ind paa Spørgsmaalet, men kun bemærke, at jeg med det ærebe Medlem af Udvalget (Strøm) er enig i, at Forholdet i intet Tilfælde kan sættes som 1 til 3, thi hvad er det, der skal rammes? Det er den Forfælle imellem Salgsværdien og Assuranceværdien, som er afhængig af Beliggenheden. Nu er det ganske afgjort, at en Eiendom betales meget højere, naar den ligger paa et godt Strøg, end naar den ligger i en Udkant, og at Taxationen til Brandassurance er uafhængig af Beliggenheden; men at en Eiendom ifølge dens Beliggenhed skulde være mere end dobbelt saa meget værd som dens Taxationssum, er et Forhold, som i det Mindste udenfor Kjøbenhavn ikke eksisterer. Jeg troer endogsaa, at Forholdet som 1 til 2 vil være for stort. En Indvending, som Forslagsstilleren selv har gjort gjældende imod at lægge Hensynet til Beliggenheden over paa Bygningen, er den, at det indeholder en stor Begunstigelse imod de ubebyggede Grunde, der ligge paa fordeleagtige Strøg i Byen; men dertil skal jeg bemærke, at det vil være umuligt at komme i Land, dersom man ikke lader visse Ting gaae igjennem det grove Sold; der er virkelig saadanne Forfælligheder og Tilfældigheder i det Bestaaende, at man aldrig vilde komme til Ende, hvis man vilde gaae ud paa at ramme det for hver enkelt Eiendom absolut Rigtige. Man maa i saa Henseende berolige sig ved to Hensyn. Det ene er, at det dog bliver i Familien, thi der